

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,”

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ

Εἶχομεν τὴν ἀπλότητα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι, μετὰ τὴν ἐπίσημον ἀποκήρυξιν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου, ἐξέλιπον πλέον τὰ ἡμιεπίσημα φύλλα. Ἡπατήθημεν ὅμως οἰκτρῶς. Καθ' ἕσπον, εἴτε διότι ἐθεώρησαν τὴν ἀποκήρυξιν ἐπίπλαστον, εἴτε διότι περιεφρόνησαν αὐτὴν, αὐτὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν καὶ καλοῦνται ἐδραία καὶ ἀκλόνητα.

Καὶ κόπτονται νὰ διαφωτίσουν τὸ Κοινὸν διὰ τίνες λόγους ἐγένετο ἡ συμμαχία, καὶ ἀγωνίζονται νὰ πείσωσι τὸ Πανελλήνιον ὅτι καὶ χωρὶς τὴν ἀνάμιξιν τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ καὶ στόλου εἰς τὸν πόλεμον οἱ Βούλγαροι θὰ ἐνίκων καὶ θὰ κατέκτων ὅσα κατέκτησαν καὶ πλείονα ἀκόμη, καὶ συμβουλεύουσιν αὐτὸ ἵνα μὴ δυσανασχετῆ κατὰ τῶν Βουλγάρων ἀλλὰ τὸναντίον νὰ τοῖς εὐγνωμονῆ, διότι ἐπέτρεψαν τῇ Ἑλλάδι νὰ λάβῃ καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν διὰ τῶν ὄπλων κατακτηθέντων.

Καὶ κόπτονται καὶ ἀγωνίζονται καὶ συμβουλεύουσι καὶ ἡσυχίαν οὐκ ἔχουσιν, ὅτι μεγάλως φοβοῦνται μὴ ὁ ἐκ Κνωσσοῦ αὐθέντης τῶν κληθῆ εἰς ἀπολογία ὑπὸ τοῦ Ἔθνους, ὅπερ εὐρίσκεται σήμερον ἐν τῇ ὀδυνηρᾷ ψυχολογικῇ καταστάσει τοῦ πιστεύσαντος εἰς ἐπαγγελίας, αἵτινες κατεδείχθησαν ψευδεῖς πάσαι ἢ μία κοτόπιν τῆς ἄλλης.

Καὶ θὰ ζητήσῃ εὐθύνας τὸ Ἔθνος, μολοντί ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν δημοσίαν γνώμην τύπος, ὁ ἀνεξάρτητος, φρονεῖ τὸ ἐναντίον, διότι πιστεύει ὅτι οὐδεὶς εἶναι ἱκανὸς, ν' ἀποδώσῃ εἰς ἱκανοποίησιν εὐθύνας διὰ μίαν ἐθνικὴν συμφορὰν, ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, ἐπήρχετο τοιαύτη.

* * *

Πόσον μᾶς διασκεδάσει αὐτὸ τὸ «ὃ μὴ γένοιτο»!!!

Τί ἄλλο ἐπεριμέναμεν νὰ συμβῆ, τὸ ὅποιον νὰ θεωρήσωμεν ἐθνικὴν συμφορὰν;

Δὲν εἶναι ἐθνικὴ συμφορὰ ἡ ἀπώλεια τοῦ Ἄθω, ὅστις πάντοτε ὑπῆρξεν ἡμῖν ἢ ἱερὰ τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς θρησκείας Ἀκρόπολις;

Δὲν εἶναι ἐθνικὴ συμφορὰ ὁ ἐκβουλγαρισμὸς ἡ ἡ ἐξόντωσις τοῦ πλείστου τῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ ὅλου τῆς Θράκης ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ;

Δὲν εἶναι ἐθνικὴ συμφορὰ ὁ ἐξαλθανισμὸς (1) μέρος τῆς Ἠπείρου;

Δὲν εἶναι ἐθνικὴ συμφορὰ ἡ ἀοριστία

τῆς τύχης τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, τὸ ὅποιον ἀφ' ἧς ὑπάρχει ὁ κόσμος, ἔχει στενωτάτην φιλίαν μετὰ τῆς ἐλληνικῆς τρόπιδος, τῆς ὁποίας τὰς διαυλακώσεις ἐπὶ τῶν γαλανολεύκων νῶτων του δέχεται πάντοτε ὡς τὰς ἀδρότερας θωπείας; —Θὰ στειρεύσῃ τὸ Αἶγαίον, ἂν οἱ ἀφροὶ τῶν κυμάτων του παύσωσι νὰ βραίνωσι τὸ ἐλληνικὸν σκάφος ἐν τῇ δόξῃ του.

Δὲν εἶναι ἐθνικὴ συμφορὰ, καὶ δὴ ἀνυπολόγιστος, ἡ ἐξασθένησις τῆς ἰσχύος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου;

Ἐγκαθισταμένων δὲ τῶν Βουλγάρων εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποσβέννυνται τὰ ἰδιώδη τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν εἶναι καὶ τοῦτο ἐθνικὴ συμφορὰ;

Ἡ μήπως νομίζετε ὅτι, ἂν ἐφαρμοσθῇ ἡ λύσις τοῦ κ. Βαμβακᾶ (1) ἢ πραγματοποιηθῇ ἡ Ἑλλάς τοῦ κ. Καλλέργη (1), ἱκανοποιούνται τὰ ἐλληνικὰ δίκαια, ἐπαναπαύεται ἡ ἐθνικὴ συνείδησις;

Ὅχι! Δὲν ἐπαναπαύεται ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἐπὶ τῶν κατασκευασμάτων τῆς μικροπολιτικῆς τῶν χωρῶν καὶ τῶν ἀτόμων, οὔτε ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς περινοίας τοῦ ἐξόχου τῆς ἐποχῆς Ἑλληνος διπλωμάτου, ὅστις διήρσαε τὴν Μακεδονίας μας εἰς ζώνας ἐπιρροῶν (!!!) καὶ διένειμεν αὐτὴν εἰς τοὺς διαφόρους ἐπήλυδας λαοὺς, τοὺς μόλις χθὲς τὴν ἐμφάνισιν τῶν προήσαντας εἰς τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας, μεθ' ἧς θὰ διετεμάχιζε τὴν βασιλόπητα καὶ θὰ διεμοίραζε τὰ τεμάχια αὐτῆς εἰς τοὺς δαιτημόνας.

Ἄλλ' οὔτε καὶ ἱκανοποιεῖται ἡ ἐθνικὴ συνείδησις. Καὶ δι' αὐτὸ θὰ θελήσῃ καὶ ἀφείλει νὰ θελήσῃ νὰ μάθῃ τίνι τρόπῳ δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ὁ διατεμαχισμὸς τῆς Μακεδονικῆς βασιλόπητας.

* * *

Τὸ ἐλληνικὸν Ἔθνος γινώσκει καλῶς ὅτι ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἔχει τίτλους κυριότητος ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς γῆς, τῆς ἐκτεινομένης πρὸς νότον τοῦ Αἴμου καὶ τοῦ Γενούσου ποταμοῦ ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου (2). Πῶς λοιπὸν διαρπάζεται ἀκωλύτως ἕδαφος ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας του καὶ ἀποσπῶνται τέκνα ἐκ τῆς ἀγκάλης του, ὅπως παραδοθῶσι πρὸς ἐκβουλγαρισμὸν, θάνατον ἢ ἀειφυγίαν;

Ποῦ εἶναι οἱ τίτλοι οὗτοι; Διατί περὶ αὐτῶν οὔτε ὁ κυβερνητικὸς οὔτε ὁ τὴν δημοσίαν γνώμην ἀντιπροσωπεύων τύπος δὲν κάμει λόγον;

Σιωπᾷ ὁ κυβερνητικὸς, διότι ἴσως ὁ αὐθέντης του κατεξέσχιζε τοὺς τίτλους τοῦ-

(1) Τέως βουλευτῆς ὁ ἐκ Σερβίων ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Βουλῇ, ὁ δὲ ἀρτίως Ἀρχιεπίσκοπος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ.

(2) Οἱ ἔχθροι τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετωνόμασαν τὴν ἐλληνικὴν χερσονήσον βαλκανικὴν — καὶ οἱ λόγοι εὐνόητοι. — Οὐδέποτε ὅμως Ἑλληνικῆ φωνῆ ἔπρεπε νὰ ἐπαναλάβῃ ὀνομασίαν τοιαύτην, οὔτε Ἑλληνικὴ γραφὴ νὰ χαραῖξῃ αὐτήν.

τους, διὰ νὰ ἴηται ἐλεύθερος, νὰ μὴ δεχθῇ τὴν Θράκην καὶ ἂν τοῦ τὴν χαρίσωσι, ἢ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τοὺς Βουλγάρους, ὅπως κατακαύσωσι αὐτοὺς μεθαύριον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας.

Ὁ ἀντιπροσωπεύων ὅμως τὴν δημοσίαν γνώμην τύπος διατί δὲν ῥηγγύει τὰ ἱμάτιά του ὑπὲρ τῶν τίτλων τούτων, ἀλλὰ περιορίζει καὶ αὐτὸς τὸν ἀγῶνα περὶ τὴν Ἑλλάδα τοῦ Βαμβακᾶ καὶ τοῦ Καλλέργη;

Νὰ ριφθῶσι τοῖς κυσὶ τὰ ὄσια, νὰ θυσιασθῶσι δηλαδή τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς ἀσπόνδου αὐτοῦ ἐχθρᾶς, τῆς Βουλγαρίας, ἦτο ἡ πρὸς ἡμᾶς ἐντολὴ τῶν ἡρωϊκῶν προμάχων τῆς Πατρὸς τοῦ 1821;

Προσηλώσατε τὸ οὖς πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ἀκούσατε. Βοῶσι καθ' ἡμῶν αἱ ἄγιοι αὐτῶν ψυχαί, κατηγανακτημέναι, καὶ καταρῶνται ἡμᾶς, διότι μὲ μίαν μονοκονδυλιά συνετρίψαμεν τὴν Μεγάλην Πατρίδα.

Ἡλευθέρωθησαν τὰ Γιάννινα, ἡλευθέρωθη ἡ Θεσσαλονίκη, ἡλευθέρωθησαν αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου (?), φωνάζουν οἱ περὶ τὸν ἐκ Κνωσσοῦ συσπειρούμενοι, διὰ τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος καὶ ἐμεγαλύνθη ἡ Ἑλλάς, ἐνῶ διὰ τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος τοῦ 1821 μόλις ὀλίγοι βράχοι τῆς ἕλης Ἑλλάδος ἐφωτίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῆς ἐλευθερίας.

Ναί! Ἄλλ' ἡ μικροσκοπικὴ ἐκείνη Ἑλλάς, ἣτις ἦτο τὸ δημιουργημὰ τοῦ ὅλου Ἔθνους, ἐτρέφετο ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, προσεδόκα, ἐπίστευεν ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος τῆς ὁ ΙΒ' θὰ ἴνοιγε μὲ τὰς χεῖράς του τὴν Πορτίτσα, διὰ νὰ ἔγῃ ὁ παπᾶς καὶ ἐξακολουθήσῃ τὴν διακοπέισαν θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ, θὰ ἐνεφύσα δὲ καὶ ζῶν εἰς τὸν Μαρμαρένιο Βασιλεῖα. — Ἐνῶ ἡ μεγάλη Ἑλλάς τῆς σήμερον; Ἐκλείσειε διὰ παντός τὴν Πορτίτσα καὶ κατέθραυσε τὸν Μαρμαρένιο Βασιλεῖα.

* * *

Ἄλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως, λέγει ὁ αὐθέντης τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου. Ἡ Ἑλλάς θ' ἀπεκλείετο τοῦ Νυμφῶνος, διότι καὶ ἄνευ αὐτῆς θὰ ἐγένετο ὁ γάμος.

Ὅχι! βροντοφωνεῖ ἀπὸ ἑκεῖ κάτω ὁ μέγας Βεζύρης Κιαμῆλ-Πασᾶς. Ἐὰν οἱ Βούλγαροι σᾶς ἐκάλεσαν εἰς τὸν γάμον, ἐπράξαν τοῦτο πρὸς χάριν τοῦ «Ἀβέρωφ», ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ἐτόλμων τὸ ἐγγεῖρημα. Ἄλλὰ καὶ ἂν ἀπετόλμων αὐτὸ, τάχιστα ἤθελον εὐρεθῆ ὑποχρεωμένοι νὰ συνθηκολογήσωσι ἐν αὐτῇ τῇ Σοφίᾳ.

Σεῖς ὅμως, ἐὰν ἠθέλετε ἐγκολπωθῆ τὴν πολιτικὴν μου, ἣτις — εἶμαι βέβαιος — προσηρμόζετο καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως σας Γεωργίου τοῦ Α'. ἠθέλετε ἀποθῆ πολὺ μεγαλειότεροι καὶ πολὺ ἰσχυρότεροι, παρ' ὅτι εἴσθε σήμερον μὲ τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ τὴν Βέροιαν

(1) Εἶναι τοῦτο συμφορὰ, μέχρις ὅτου αἰσθανθῶμεν καλῶς, Ἄλβανοί τε καὶ Ἕλληνες — πρὸ πάντων οἱ Ἄλβανοί — ὅτι, ὄντες ὁμαίμονες ἀδελφοί, συμφέροι ἡμῖν νὰ βιώσωμεν ποτε ἐν τῷ αὐτῷ πολιτικῷ καθεστώτι, ἀποσκοραλίζοντες ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν ὑστερόβουλον ξενικὴν ἐπίδρασιν.

ἐπὶ πλέον τῶν ὅσα σᾶς παρεχώρησα, διὰ νὰ μείνητε οὐδέτεροι. Διότι, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ Βασιλείον σας, προσαρτήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Βερολινεῖου συνθήκης ἐπιδικασθεισῶν ὑμῖν χωρῶν καὶ τῆς Κρήτης, θὰ εἴχετε τὰς στρατιωτικὰς καὶ οἰκονομικὰς δυνάμεις σας ἀθίκτους καὶ ἠθέλετε καταστῆ σήμερον οἱ κύριοι τῆς καναταστάσεως ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἀπίθανον περίπτωσιν, καθ' ἣν θ' ἀνεδεικνύοντο νικηταὶ οἱ Βούλγαροι. Πλὴν δὲ τούτου καὶ τὰ λοιπὰ προνόμιά σας οὐδένα θὰ διέτρεχον κίνδυνον, διότι θὰ διέτελουν παρακαταθεθειμένα εἰς χεῖρας ἡμῶν, οἵτινες πάντοτε τὰ ἐσεβάσθημεν καὶ τὰ διεφυλάξαμεν, ἀφ' ἧς σᾶς κατεκτήσαμεν.

Ἐνῶς τώρα ἀπωλέσατε τὰ πάντα, διότι καὶ αὐτὰ τὰ εὐτελεῖ ὠφελήματα, τὰ ὅποια ἐξηγοράσατε τόσον ἀκριθᾶ, δι' ἀνυπολογίστων θυσιῶν εἰς αἶμα καὶ χρῆμα, εἶναι ἐφ' ἡμέρα, διότι δὲν θὰ παρέλθωσι πολλὰ χρόνια, ὅταν πλέον δὲν θ' ἀποτελεῖτε ἢ ἀπλοῦν ῥωσικὸν κυβερνεῖον.

Καὶ οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εἶπετέ μοι, τίνα πρακτικὸν σκοπὸν θὰ ἔχωσιν αἱ τυχόν ζητηθῆσόμενα εὐθύναι;— Ζητήσατέ τας ἐν τούτοις, καλέσατε δὲ καὶ ἐμὲ μάρτυρα ὑπερασπιστὴν τῶν δικαίων σας, καθ' ὅσον αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ῥίψω καὶ ἐγὼ ἓνα λίθον κατ' ἐκείνου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζητηθήσονται αἱ εὐθύναι, διότι ἐγένετο ὁ καταστροφεὺς οὐ μόνον τῆς Πατρίδος σας, ἀλλὰ καὶ τῆς δικῆς μου πρὸς ὄφελος τῶν Σλαύων.

Ἐν Ἀθήναις 18 Μαΐου 1913.
Ὁ Ἀντιστράτηγος
I. Κωνσταντινίδης

ΕΠΙΛΟΓΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΔΟΞΟΝ ΤΕΛΟΣ

Ἀτυχεστέραν διπλωματικὴν διαχειρίσιν τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων ἀπὸ τὴν σημερινὴν βεβαίως δὲν ἔχει νὰ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Διήλθομεν ἡμέρας μακρὰς δυσχερέρου δουλείας ὑπὸ βάρβαρον καὶ σκαιὸν δυνάστην, ὅποτε αἱ τύχαι τοῦ ἔθνους εὐρίσκοντο ἠρτημέναι ἐπὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ρωμαϊκῆς τοῦ κατακτητοῦ ὅποτε ὁ δύσμοιρος ραγιαῖς δὲν εἶχε ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει, οὐδεμίαν δὲ ἀντίληψιν καὶ προστασίαν καὶ ἐν τούτοις οὐδέποτε ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπέστη τὴν μείωσιν ἣν σήμερον μετὰ νικητῆν πόλεμον, καθ' ἣν πανσθενῆς ἀπεδείχθη ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ ρωμαϊότης τῆς φυλῆς, ὑφίσταται.

Ἐμειονεκτοῦμεν ἄλλοτε εἰς ὕλικὴν ἰσχὺν καὶ πολεμικὴν δύναμιν, ἐν τούτοις δεξιὰ διπλωματικὴ διαχείρισις τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων προσεπόριζεν ἡμῖν, ὡς κράτους μὲν αὐξήσιν εἰς ἔκτασιν, πληθυσμὸν καὶ πλουτοπαραγωγὸς δυνάμεις, ὡς ἔθνους δὲ προνόμια καὶ δικαιώματα ἐν τῇ γείτονι Ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἐν ἣ ὁ Ἑλληνισμὸς, κράτος αὐτὸς ἐν κράτει, ἀλματικῶς προήγετο εἰς ὕλικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πολιτικὴν δύναμιν, ἐχόμενος στερεῶς τῶν μεγάλων αὐτοῦ ἰδεωδῶν καὶ τῆς μεγάλης ἱστορικῆς ἀποστολῆς του, πρὸς ἣν ἐχώρει βραδέως ἴσως, ἀλλ' ἀσφαλῶς ἐν πάσῃ ἐποχῇ, καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίοδον ἣν οἱ γάνοι τοῦ παρόντος πολιτικοὶ φανλοκρατίαν ἀπεκάλουν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι αὐτὴ ἡ φανλοκρατία εἶναι ἐκείνη ἣτις μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897 δεξιῶς διαχειρισθεῖσα τὰ

ἐθνικὰ ζητήματα ἀπέσπασαν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ δυνάστου τὴν πολυπαθῆ Κρήτην.

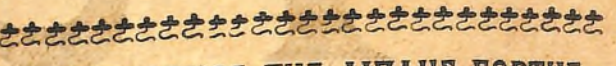
Κατέκριναν τὴν ἀτυχῆ περίοδον τῆς ἀπόγυοι στάσεως εἰς ἣν ἡ ἀνυπόμονος αὐτῶν σπουδαρχία καὶ αἱ οὐχὶ ἀπὸ καθαρᾶς ἐθνικῆς ἀπόψεως ἄπογοι αὐτῶν ὑστεροβουλία περιήγαγον τὰς Ἑλληνικὰς κυβερνήσεις, τὸ μὲν διότι αὐταὶ δὲν ἠδυνήθησαν τόσον ἐγκαίρως, ὅσον ἀπῆται ἡ ἐθνικὴ συνείδησις, νὰ καταστήσωσι τὸ ἔθνος ἱκανὸν, διὰ λόγους τοῖς πᾶσι γνωστοῦς, νὰ προτείνῃ τὴν πυγμὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τὸ δὲ διότι δὲν ἠθέλον ἀνθ' οἶων αὐτοὶ ἐθνικῶν ζημιῶν νὰ προκαλέσωσι τοὺς Βαλκανικοὺς συνασπισμοὺς, ὧν τὰ χάλια σήμερον βλέπομεν καὶ ὧν χάριν μᾶς ἐπιβάλλουσι νῦν τὴν ἀφόρητον ἀνάγκην νέας ἀπόγυοι στάσεως ἀπαισιωτέρας ταύτης μετὰ τοιαύτας καὶ τοσαύτας θυσίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄν ἐπρόκειτο νὰ δοκιμάσωμεν τὴν ἐκνευριστικὴν τυραννίδα τῶν ἀπόγυοι στάσεων χάριν τῶν συνεννοήσεων εἰς ἃς πρὸς τὸν Γκέσωφ ἀτομικῶς καὶ οὐχὶ πρὸς τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος προῆλθεν ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις, μετὰ τοιαύτας θυσίας εἰς αἶμα καὶ εἰς χρῆμα καὶ μετὰ τοιαύτην τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων ἀπεμπόλησιν, ἦτο ἀπειρῶς προτιμωτέρα ἢ τότε ἄπογοι στάσις καὶ οὐχὶ ἡ σημερινὴ καθ' ἣν, ἀφοῦ ἐστερηθῆμεν ὀριστικῶς τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας, ἀφοῦ ἐγκατελείψαμεν εἰς τὴν τύχην τῶν τοῦς ἀπομένοντος εἰς τὴν Τουρκίαν Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς, τὸν Ἄθω καὶ τὴν μεγάλην τοῦ γένους ἐκκλησίαν, φθάνομεν ἤδη καὶ εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἐξαρτήσωμεν ἀπὸ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν ἐν Πειρουπόλει διαιτητῶν τὴν τύχην καὶ τῆς Θεσσαλονίκης αὐτῆς, διότι προκειμένου περὶ τῆς μεταξὺ Στρυμῶνος καὶ Νέστου χώρας, ἦτοι τῶν Σερρῶν τῆς Καβάλλας καὶ τῆς Δράμας, αὕτη δὲν διαμφισβητεῖται πλέον πρὸς τοὺς Βουλγάρους μετὰ τὴν τελευταίαν χαραχθεῖσαν οὐδετέραν ζώνην καὶ τὰς δηλώσεις τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων τὰ ὅποια μᾶς τονίζουσι ἀπὸ μακροῦ τὴν αὐτὴν μονότονον ἐπώδον: Ἄν ἐπῆλθον συμβεβηκότα ἀντίθετα πρὸς τὰς ἐθνικὰς βλέψεις, καὶ ἐπῆλθον πολλὰ τοιαῦτα, ὀφείλει νὰ πεισθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὅτι ἀνυπέρβλητος ἀνάγκη τὰ ἐπέβαλε.

Ἄλλ' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτοῦ ἐρωτῶμεν: τίς ὁ λόγος ὅστις ἐβίασεν ἡμᾶς νὰ εὐρεθῶμεν ἔναντι αὐτῶν τῶν ἀνυπερβλήτων ἀναγκῶν; Τίς ἡ ἀνάγκη τῆς μετὰ τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, Σλαύων, κοινοπραξίας, ἀφοῦ παρουσιάζετο εὐθετος περίστασις νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον, χωρὶς νὰ μειωθῇ ἢ εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων ἐθνικὴ ἡμῶν παρακαταθήκη;

Μολονότι, κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν, ἡ παντοιοτρόπως ἐκδηλουμένη φιλειρηνικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ πρὸς τὸν Γκέσωφ ἀφοσιώσις τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπιφυλάσσει εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τὸ πικρότερον τῶν ποτηρίων, τὸν τέλειον χωρισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ ἀπὸ τοῦ παραδιδόμενου εἰς τὴν Βουλγαρίαν Ἑλληνισμοῦ, ὅστις τάχιστα θὰ ἐκβουλγαρισθῇ καὶ ἀπὸ

τοῦ ἀπομένοντος εἰς τὴν Τουρκίαν, ὅστις θὰ παρακολουθήσῃ εἰς τὸ μῆλον τῆς Ὀθωμανικῆς πατρίδος του τὰς τύχας, ἴσως ὁ Βουλγαρικὸς σωβινισμὸς προφυλάξῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἀναποτρέπτου καταστροφῆς. Εἶθε!

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Πορροὶ φθόγγου μουσικῆς, ἀνακρουούσης τὸ ἑθνον, ἀνήγγελον ἀπὸ τῆς ἑω τῆς παρελθούσης Τρίτης τοῖς Ἑρμουπολίταις, πολὺ πρὶν ἢ τῆς κλίνης ἐγερθῶσιν, ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην διεκόπτετο πρὸς στιγμὴν τὸ πένθος, ὅπερ ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς ἀγεῖ ἐπὶ τῇ θανάτῳ μάρτυρος τοῦ καθήκοντος Βασιλέως, ἵνα πανηγυρίσῃ μεγαλοπρεπῶς μίαν μεγάλην ἐθνεγεροῖας ἐπέτειον καὶ τὴν πρώτην ὀνομαστικὴν ἑορτὴν δαφνηφόρου στρατηλάτου καὶ κρατεροῦ πολεμιστοῦ Βασιλέως.

Καὶ οἱ πάντες, ἀποσειόντες τὸν ἔτι ἐπὶ τῶν βλεφάρων τῶν βαρύνοντα ὕπνον, ἐτινάσσοντο ἀπὸ τῆς κλίνης τῶν φαιδροῖ, ἵνα μετάσχῃ τῆς τελουμένης διττῆς καὶ μεγάλης πανηγύρεως.

Καὶ ἤδη πολυπληθεῖς οἱ λαϊκοὶ ὄμιλοι ἀνὰ τὴν πόλιν συνεπυκνούντο, ἀθρόον ἢ σχολικὴ νεότης εἰς τὰ σχολεῖα τῆς συνεκεντροῦτο καὶ ἐν πάσῃ σπουδῇ τὰ μέλη τῶν διαφόρων συλλόγων καὶ σωματείων τῆς πόλεως ἐν τοῖς κέντροις αὐτῶν συνέρρον, ὅτε ζωηρὰ κωδωνοκρουσία ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν πύργων τῶν κωδωνοστασίω τῶν ἱερῶν ναῶν ἐκυλινδεῖτο εἰς χαρμόσυνα ἀνὰ τὴν πόλιν κύματα, ἀναγγέλουσα τὴν ἐναρξιν τῆς μεγάλης ἑορτῆς.

Ὅγκοι πυκνοὶ πλήθους διηρθύνοντο ἀπὸ πάσης ὁδοῦ πρὸς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου προσήρχοντο πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ, ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ οἱ πρόξενοι τῶν φίλων Δυνάμεων, κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας πρόγραμμα τῆς τελετῆς, ἐνῶ ὁ μουσικὸς θίασος τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων, ὧν ἕκαστον περιστοιχίζει τὸ λάβαρον ἢ τὴν σημαίαν του, ἠλεκτρίζει διὰ θυρίων στροφῶν τὸν φερόμενον πρὸς τὸν Ναὸν παλλαϊκὸν χεῖμαρρον.

Εἰς τὸν Ναὸν κατὰ τὴν δοξολογίαν ὁ κ. Νομάρχης Κυκλάδων κ. Ζαχαρίας Παπαντωνίου ἀπηύθυνεν ἀκτινοβόλον εἰς ἔμπνευσιν, ὅσῳ καὶ λαξευτὸν εἰς φράσιν χαιρετισμὸν πρὸς τὴν λατρευτὴν Μεγαλειότητα ἧς τὴν ἑορτὴν ἐπανυγύριζεν ἡ Σύρος. Καὶ ὁ χαιρετισμὸς οὗτος ἀπετέλεσε τὸ ὠραιότερον στόλισμα τῆς ἀγομένης τελετῆς. Ἴδου αὐτός.

«Ἀπευθύνω τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Ἐπάνω ἀπὸ στυλοβάτην μέγαν, Μεγαλειότης λατρευτὴ καὶ φοβερὰ, βασιλικὴ καλωσύνη καὶ ὀργὴ πολέμου, δέχεται τὴν γονυκλισίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Ὅταν ἐγεννήθη ἡ ρωμαντικὴ γενεὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐώρτασεν ἐξάλλος τὸν ἐρχομὸν του. Ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν καὶ ἀπέθανε. Ἀλλὰ διὰ μέσου λιποφυχίας καὶ κουράσεως, διὰ μέσου θελλῶν καὶ ἀνέμων, ὁ λύχνος τῆς ἑλληνικῆς ἐλπίδος ἐκαιεν ἐμπρὸς εἰς τὴν ὠραίαν εἰκόνα τοῦ πρίγκηπος καὶ καμμία ἐναντιότης, καμμία στροφή τῶν πραγμάτων δὲν ἐστάθη τόσον μεγάλη δύναμις, ὥστε νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ ἔθνος ἀπὸ ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἠγάπησε. Ἡ μία γενεὰ τὸν παρέδωκε εἰς τὴν ἄλλην καὶ τῆς εἶπεν: «Ἐλπίζε. Πίστευε. Εἶνε αὐτὸς ὁ ἀγαπητός μου, εἶνε αὐτὸς ὁ μοιραῖος, εἶνε αὐτὸς ὁ ἐρχόμενος!» Πόσοι ἀπὸ τοὺς ἀκούοντας χθὲς τὸν καλὸν αὐτὸν μῦθον ἐπίστευαν ὅτι αἰφνιδίως θὰ ἐγένετο σελις τῆς ἱστορίας; Καὶ ὅμως μετὰ τῶν παραδόξων καὶ τῶν ἐξαισίων τὰ ὅποια ἔχομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληες νὰ ἱστορήσωμεν πρὸς τὸν κόσμον καὶ πρὸς τὸν ἑαυτὸν μας εἶνε καὶ τοῦτο, ἡ

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with subscription rates: Ενταύθα ετησία Δραχ. 10, Εξαμήνιος 5, Εν Αθήναις ή τή λοιπή Ελλάδι 12, Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

Διαίσθησις, ἡ Προφητεία τοῦ ἔθνους, ἡ πίστις πρὸς τὸν μῦθον. Τὸ ἔθνος τὴν στιγμήν ποῦ ἐχρύσωνε τὴν κολυμβήθραν τοῦ νεογεννήτου πρίγκηπος ἔδλεπε μακρὰν, καθαρῶτατα, εἰς τὴν πλέον λογικὴν καταληψίαν, ἔδλεπε τὸν εὐτυχεῖ στρατηγὸν, τὸν ὠργισμένον νικητὴν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἰωαννίνων. Ὁδηγῶν μίαν φυλὴν ἐκδικουμένην, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἑκάμε πολλάκις τὸν ἡρωϊσμὸν κοινοτοπίαν, ἐξεπλήρωσε πρὸς βορρᾶν τὴν ἐντολὴν τοῦ ἔθνους ταχύτερα παρ' ὅ,τι ἤλπιζε πᾶσα στρατηγικὴ, ἐστράφη πρὸς τὴν Ἠπειρὸν διὰ νὰ λύσῃ ἐνδόξως ἓνα ἔπος θυσίας, τόλμης, πείσματος καὶ ἔταν ἐτελείωσε τὸ ἔργον τοῦ ἡ ἀνεξερεύνητος Μοῖρα ἐπενέδη.

— “Α! τοῦ εἶπε, δὲν θ' ἀναπαυθῆς. Εἶσαι πολὺ δυνατὸς ὥστε νὰ μὴ σὲ ἀφήσω νὰ ἴσυχά σῃς. Εἶσαι πολὺ μεγάλος ὥστε νὰ σου ἐπιτρέψω τὴν γαλήνην τῶν κοινῶν θνητῶν. Σοῦ πρόπει ἡ τρικυμία. . . Ὁ Βασιλεὺς ἐδολοφονήθη, Μεγαλειότατε! Σὲ περιμένει ὁ θρόνος.

Ἐσφιξε τὴν πολεμικὴν ψυχὴν του, ἐκίδησε τὸν μάρτυρα Πατέρα καὶ ἐδασίλευσε.

Αὐτὸν τὸν Βασιλέα εὐτυχεῖ ἡ Ἑλλάς νὰ ἐορτάζῃ σήμερον μαζὺ μὲ τοὺς δημιουργοὺς τοῦ 21, Αὐτὸν ποῦ συνεπλήρωσε τὴν ἱστορίαν των. Λύεται ἡ ἀγωνία ἐκείνων τοὺς ὁποίους τόσον πολὺ ἐπικράναμεν. Εἶδαν τὴν γενεάν μας νὰ ἀναπτύσσῃ τὸν νοῦν καὶ τὸ μένος αὐτῶν, τῶν μαχητῶν τῶν δουνῶν, εἰς τακτικὴν πολέμου. Θὰ ἀγαλλιῶσιν εἰς τὸ θέαμα ἑλληνος πρίγκηπος, ὀδηγούντος στρατιάν ἀπὸ ὄλην τὴν φυλὴν, εἰς τὸ ἀκουσμα νικῶν αἱ ὁποῖαι ἀντίτησαν εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸ γεγονός ὅτι αὐτοὶ ἐπολέμησαν ἓνα ἐχθρὸν, ἡμεῖς ὅμως δύο ἐχθροὺς, τὸν τύραννον τοὺς ἔθνους καὶ τὴν ἀπελπισίαν ἡ ὁποία εἶχε πνίξει τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν. “Ὅχι, δὲν ἦτο πλάνη ἡ πίστις, δὲν ἦτο λογικὴ ἡ ἀπιστία μας. Ἐχομεν τὴν ἰδικὴν μας ἱστορίαν. Χθὲς ἡ Ἑλλάς ἐζήτει φίλους, σήμερον ἡμπορεῖ νὰ ζητήσῃ ἐχθροὺς.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἔθνους ἐζήτησε παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ νέου Βασιλέως ἓνα ἀριθμὸν γενεαλογίας. Ὁδηγήσαμεν τὴν Μεγαλειότητά του διὰ μέσου τῆς ἱστορίας, ζητοῦντες νὰ εὐρωμεν τὸν ἱστορικὸν κόσμον του καὶ τὴν βασιλικὴν του ἰστέραν. Εἰς τὰς προσπάθειάς ὅμως αὐτάς θέτει τέλος ἡ ὑπέροχος προσωπικὴ ἀξία τοῦ Βασιλέως. Πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν, ἡ ὁποία ἀπὸ τὰ ἀκρότερα τῶν ὀρίων τῆς καὶ ἀπὸ στρατόπεδον πάντοτε ἔτοιμον τὸν εὐλογεῖ, τὸν ἐπευφημεῖ καὶ τὸν δοξάζει, ἡμπορεῖ νὰ λεχθῆ.

— Μὴ ζητεῖς χρονολογίας. Ὁ Βασιλεὺς σου ὀνομάζεται Κωνσταντῖνος καὶ εἶνε ἐξ ἐκείνων ποῦ δὲν τελειώνουν ἀλλ' ἀρχίζουν τὴν ἱστορίαν. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς!”

Μία μυριόστομος ἰαχὴ ἀπήντησεν εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως ζητωκραυγὴν, οἱ χοροὶ τῶν φαλτῶν ἐτόνισαν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τὴν Βασιλικὴν φήμην καὶ ἡ μουσικὴ ἐξω τοῦ ναοῦ ἀνέκρουσε τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον.

Ρίγη ἐνθουσιασμοῦ διέδραμον τὰ πλήθη, ὁ κόσμος ὀλόκληρος ἀπεκαλύφθη, τὰ λάβαρα δὲ καὶ αἱ σημαῖαι, αἱ χαριέντως ὑπὸ τῆς λεπτῆς αὐρας τέως κολπούμεναι, θεῖων ἐπλατάγησαν, ὥσει τὸ πνεῦμα τῆς νίκης, ἀθρόον τοῦ ναοῦ ἐκφυγόν, νὰ ἐπενύκισεν αὐτάς κατὰ τὴν ἱεράν ἐκείνην τοῦ φανσεν αὐτάς κατὰ τὴν ἱεράν ἐκείνην τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς κατανύξεως στιγμῆν, καθ' ἣν δλόκληρος ὁ λαὸς μῖς γωμῆν, καθ' ἣν Ἑλλάδος ἐπευφήμει καὶ ἐδοξάζε νίας τῆς Ἑλλάδος ἐπευφήμει καὶ ἐδοξάζε τὸν δαφνηφόρον στρατηλάτην Βασιλέα του. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ κ. Νομάρχης

ἐδοξάζετο ἐν τῷ Νομαρχιακῷ μεγάρῳ πάσας τὰς ἀρχάς καὶ τὸ προξενικὸν σῶμα καὶ μέγα πλῆθος πολιτῶν σπουδόντων νὰ συγχαρῶσιν αὐτῷ ἐπὶ τῇ Βασιλικῇ ἐορτῇ. Οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν παρήλασαν διὰ τῶν ὁδῶν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀγορᾶς καὶ συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πλατείαν Μιαούλη, ὁπόθεν διηρθύθησαν ἕκαστοι ἐν σῶματι εἰς τὰ σχολεῖα των, κρουόντων τὸν ρυθμὸν τοῦ βηματισμοῦ των τῶν σχολικῶν τυμπάνων.

Ἡ ἐν γένει ἐορτὴ ἐφ' ὅσον ἐξηρτάτο ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς διεξήχθη ἐνθουσιωδέστατα, τὸ δ' ἐσπέρας ἐφωταγωγίθησαν πάντα τὰ δημόσια καταστήματα, ἐξόχως δὲ τὸ Νομαρχιακόν, ἐκάησαν δὲ καὶ τὰ τυπικὰ πυροτεχνήματα ἐκ μέρους τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις πάντως δὲν εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων διὰ τὸ ὅλως πενιχρὸν ἐν τῇ καθ' ὅλου παραστάσει τῆς εἰς ἐορτῆν, ἐν ἣ πάσῃ δυνάμει ἔδει νὰ συμμετάσχη, διότι κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἤγαστο καὶ ἡ ἐθνικὴ ἐορτὴ, ἥτις εἶναι ὑποχρέωσις τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς.

Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα

Θεσσαλονίκην
Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὑποβάλω Ἐμπετέρα Μεγαλειότητι ἐξ ὀνόματος Ἐμπορικῷ Συλλόγῳ Ἐρμουπόλεως καὶ ἐξ ὀνόματός μου εὐλαβῆ συγχαρητήρια ἐπὶ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ καὶ εὐχαιρέσεις εὐχὰς πολυχρονίου εὐδαιμονίας ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.

Πρόεδρος Ἐμπορικῷ Συλλόγῳ Παναγιώτης Βοκοτόπουλος

Π. Βοκοτόπουλον Σύρον
Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως Σύλλογον Κωνσταντῖνος Β.

Α. Μ. Βασιλέα Κωνσταντῖνον
Θεσσαλονίκην

Πρὸς ὑμᾶς τὸν ἀποδώσαντα τὴν ἐλευθερίαν εἰς μυριάδας ὁμοεθνῶν, τὸν ἀναστηλώσαντα τὸ γόητρον τοῦ ἔθνους, τὸν δαφνοστεφῆ στρατηλάτην, τὸν συνειδὸν μονόρην, πρὸς ὃν μετὰ πελοιδήσεως ἀποβλέπει ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας μετ' εὐλαβείας ἐκφράζει ἡ Χιακὴ Ἀδελφότης Σύρον τὰς ἐκ βάνθους ψυχῆς συγχαρητήριους εὐχὰς, εὐχόμενη ὅπως Ἐψιστος σκέπει ὑμετέραν Μεγαλειότητα, Α. Μ. Βασιλίσσαν καὶ ἅπασαν Βασιλικὴν οἰκογένειαν, παρέχων ὑγείαν εὐδαιμονίαν καὶ μακροήμερουσιν.

«Χιακὴ Ἀδελφότης Σύρου»

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 140,47 τῆς 18ης Μαΐου ἐνεστ. ἔτους προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Σωκράτους Ἀνδρούτσου ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἐν Ἐρμουπόλει καὶ ἐξωθι τοῦ κατὰ τὴν πλατείαν Σανιτᾶ ἡ παλαιοῦ Υγειονομείου κειμένου καφφενείου τοῦ Παναγ. Μπουνητοῦρη τῇ 2 Ἰουνίου 1913 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀπὸ τῆς 10 Π. Μ. μέχρι τῆς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας 2,500-4,000 στατήρες βλανιδίου ἐκ 44 ὀκάδων ἕκαστον στατήρα, εὐρισκομένου εἰς τὰς ἐνταῦθα ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ' 19 (1913) ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, δι' ἣς ὑπεχρεώθη ἡ ἐν Σμύρνην ὀφειλέτις Ἐταιρεία Σ. καὶ Ε. Ἡλιάδης ὅπως καταβάλλῃ τῷ ἐπισπεύδοντι Γ. Καλλιμασιᾷ λίρας Ὀθωμανικᾶς 258 τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, τὰ ἔξοδα

τῆς ἐκφορτώσεως κτλ. Ἡ ἐναρξίς τοῦ πλειστηριασμοῦ γενήσεται ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσφορᾷ ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἐπισπεύδοντος ἐκ δραχμῶν 2,50 ἕκαστον στατήρα. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τῇ μεσημβρίᾳ τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορᾷ. Ὁ τελευταῖος πλεισδότης ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ τίμημα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακύρωσεως ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ, τὰ δὲ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν.

Ἐρμούπολις τῇ 22 Μαΐου 1913.

Ὁ Συμβολαιογράφος Σ. Α. Ἀνδρούτσος

ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΑΚΡΙΒΟΝ

Πᾶν ἔ.τι ἔχω, τὸ δίδω εἰς ὄντινα ἤθελε μεθερπεύσει, λέγουσιν ἐκεῖνοι οἵτινες ὑποφέρουσι πρὸ μακροῦ χρόνου, οἱ ὁποῖοι ἐδοκίμασαν ἀνωφελῶς πλεῖστα φάρμακα, βρυνθέντες πλέον τὴν ζωὴν. Δὲν θὰ ζητήσωμεν ἀπ' αὐτοὺς τοιαύτην θέσιν. Τὰ ἡμέτερα Καταπότια θὰ τοὺς θερπεύσουν ὅπως ἐθεράπευσαν πολλοὺς ἀσθενεῖς θεωρηθέντας ἀνιάτους. Ἀγοράζοντες δύο ἢ τρεῖς κυτία Καταποτίων Πίνκ βεβίως δὲν θὰ πτωχύνητε, ἐνῷ ταῦτα θὰ σᾶς προζενήσωσι καλὸν τὸ ὅποιον οὐδέποτε θὰ ἐπεριμένετε.

Ὁ κ. Πᾶνος Πανουτσόπουλος, ἔμπορος ἀποικιακῶν ἐν Ἀμαλιάδι, θὰ ἔδιδε πολλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν λαμπρὰν θεραπείαν τὴν ὁποίαν τὰ Καταπότια Πίνκ τῷ ἐπέφερον. Δύο κυτία Καταποτίων Πίνκ ἤρκεσαν ὅπως θεραπευθῆ ἐκ τῆς ἀσθενείας του, ἐξ ἣς ὑπέφερον ἐπὶ δύο ἔτη. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι φάρμακον, ὡς τὰ Καταπότια Πίνκ, ὅπερ ἐπᾶνσφέρει τὴν ὑγείαν μὲ δύο μόνον κυτία, δὲν εἶνε πράγματι ἀκρίβον, πλεῖστοι δὲ ἀσθενεῖς θὰ διακηρύξουσιν ὅτι ἡ ὑγεία των ἀξίζει περισσύτερον ἀπὸ μίαν τὸσον ἀσήμενον δαπάνην.

Ὁ κ. Π. Πανουτσόπουλος

Ὁ κ. Πᾶνος Πανουτσόπουλος μᾶς ἔγραψε: «Θεωρῶ κατῆκον μου νὰ σᾶς γνωστοποιήσω τὴν λαμπρὰν θεραπείαν μου τὴν ὁποίαν ἐπέτυχον χάρις εἰς τὰ ἐξίχιστα Καταπότια Πίνκ. Συνεπεία πυρετῶν κατέστην ὑπερβολικὰ ἀναιμικός καὶ πάντοτε ἦμην ἀδύνατος, πάντοτε ὑπέφερον, εἰς βαθμὸν δὲ τοιοῦτον ὥστε ἡ ζωὴ μου ν' ἀποκινῆ ἀφόρητος. Μετεχειρίσθην ἀνευ ἀποτελέσματος διαφόρους θεραπείας καὶ τοῦτο πολὺ μ' ἀπήλιξε. Μοὶ συνέστησαν τέλος νὰ δοκιμᾶω τὰ Καταπότια Πίνκ καὶ ἐπρομηθεύθην κυτία τινὰ ἐξ αὐτῶν. Εἶνε ἀπίστευτον, ἀλλὰ βέβαιον, ὅλοι οἱ φίλοι μου δύνανται νὰ τὸ πιστοποιήσωσιν, ὅτι δύο μόνον κυτία Καταποτίων Πίνκ ἤρκεσαν διὰ νὰ με θεραπεύσουν. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς χρήσεως ἠσθάνθην περισσότεραν δύναμιν. Μόλις δὲ ἔλαβον τὸ δεύτερον κυτίον τῶν Καταποτίων Πίνκ ἐπνεύθρον τὴν ὑγείαν μου.»

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερὰ φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διχοκῆς παρακκατάθηκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κερβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουσι ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Από τινος χρόνου ήρξατο με περιέργους τινας θεωρίας περί ισότητος δικαιωμάτων και υποχρεώσεων εις αγών ενίων Ἀθηναίων ἐφημερίδων, οὐ σκοπὸς ἢ πρόσκλησις ὑπὸ τὰ ὄπλα ἐλαχίστου ἀριθμοῦ ἀπαλλαγέντων τῶν ἀπογραφῶν 1901, 1902 καὶ 1903. Καὶ νομίζουσι οὕτω ὅτι θὰ συμπληρωθῶσι τὰ κενὰ ἐν ὧραις καθ' ἃς δὲν ὑπάρχουν τὰ κατάλληλα στελέχη πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν νεοσυλῆκτων τῶν ἀπογραφῶν 1912 καὶ 1913 ἃς ἀναγκάζονται νὰ καλῶσιν ὑπὸ τὰ ὄπλα κατὰ σειράς, ἐν ὧραις καθ' ἃς δὲν ὑπάρχει ἐν ταῖς ἀποθήκαις ὁ κατάλληλος ὄπλισμός καὶ διὰ τοῦτο ὀπλιζοῦσι καὶ ἐκγυμνάζουσι, τοὺς πλείστους με ὄπλα Μάουζερ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἠδύναντο νὰ τοὺς καλέσωσι καὶ τοὺς ἐκγυμνάσωσι, φρονοῦσιν ὅτι θὰ ἐπήρξατο ἡ ισότης περὶ τῆς τόσῃ κόπτωνται; Κάθε ἄλλο. Ἀπλῶς θὰ συνετέλουν εἰς διάπραξιν μεγίστης ἀδικίας, ἀφαιρουμένων ἀπὸ ἑκατοντάδας ἢ καὶ χιλιάδας οἰκογενειῶν τῶν μοναδικῶν στηριγμάτων των, ἐνθ' εἰς τὰς πόλεις θὰ ἐδλεπον πάντοτε τοὺς εὐπαρῆφους ἐκείνους φυγοστράτους, οἵτινες ἀνάλητοι περιφέρουσιν ἰταμῶς τὴν ἀφιλοπατριάν των ἐφ' ἁμαξῶν καὶ αὐτοκινήτων πρὸς κοινὸν σκάνδαλον. Καὶ οἱ οὕτω περιφερόμενοι δὲν εἶναι βεβαίως οἱ ὄρμιοι καὶ νηφάλιοι πλέον ἄνδρες των ἀπογραφῶν 1901, 1902, 1903, ἀλλὰ νέοι ἀκμαῖοι καὶ ρωμαλαιοὶ πολλῶ μεταγενεστέρων ἀπογραφῶν, οὓς δὲν ἀπῆλλαξεν ὁ νόμος ἐκ δεδικοιολογημένης κοινωνικῆς προνοίας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἢ κατὰ παντοίους τρόπους καταστρατήγησις τοῦ Νόμου. Ἡ καταστρατήγησις δι' ἧς κατωρθοῦτο ἄνδρες πλήρεις ζωῆς καὶ σφρίγγους νὰ μετατίθενται ἐφ' οἴφθιποτε φανταστικῆ παθῆματι εἰς τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας. Καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ εὐτυχῆσαντες νὰ ἔχουσι μπάριμπα στὴν Κορώνη πασῶν τῶν ἡλικιῶν. Ἄλλοτε ἐλέχθη ὅτι οἱ τοιοῦτοι θὰ ἐκαλοῦντο ἵνα ὑποβληθῶσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν καὶ δικαιοσύνη ἢ ἀπενέμετο. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι εἶναι πολλοὶ καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ ἔχουσι μπάριμπα στὴν Κορώνη, ἔχουσι δὲ καὶ τὰ μέσα νὰ ἐπιβάλλωσι βῶδν ἐπὶ τὴν γλῶσσαν τῶν Ἐφημερίδων, ὧν οὕτως ὁ ἀνεύθυνος πατριωτισμὸς ἐκσπᾷ εἰς τοὺς ἀπαλλαγέντας. Ἄν θέλητε δικαιοσύνην κραυγάζατε ὑπὲρ τῆς προσκλήσεως καὶ ἀναθεωρήσεως τῶν βοηθητικῶν, ὅτε θὰ εὐρηγετε χιλιάδας ἀκμαίων στρατιωτῶν. Ἴδου ἡ δικαιοσύνη, ἴδου ἡ εὐθεία, αὐτὴν ἀκολουθήσατε ἂν δύνασθε ἢ ἂν τολμᾶτε.

— Πρῶτος κατ' ἐκλογὴν προήχθη εἰς συνταγματάρχην τοῦ Πεζικοῦ ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Ἰωάννης Καμπούρης, διοικῶν κατὰ τὸν νικηφόρον πόλεμον μας τὸ πρῶτον εὐζωνικὸν τάγμα, εἰς ὃ ἀνετέθη ἡ βαρεῖα ἐντολὴ νὰ καθάρσῃ τὴν περιφέρειαν Γρεβενῶν-Αιψίστης ἀπὸ τὰς μαστιζούσας αὐτὴν πολυαριθμοῦ τῶν Ἀλβανῶν ὀρδᾶς καὶ πληρωθεῖς κατὰ τινὰ φονικὴν περὶ τὴν Δάψισταν σύγκρουσιν—λαβῶν τραῦμα διαμπερές εἰς τὸν μηρὸν—δὲν ἀφήκε τὴν θέσιν του, παρὰ τὸ ἐπικινδύνον τοῦ τραύματος, ἢ ἀφοῦ ἤγγαγεν εἰς πέρας τὴν ἀνατεθεισαν αὐτῷ ἐντολήν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀνέλαθεν ἔτι ἐκ τοῦ τραύματός του. Ὁ κ. Ι. Καμπούρης, ἀξιωματικὸς ὑπερτέρας μορφώσεως, συμπληρώσας ἐν Γαλλίᾳ τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ σπουδὰς καὶ στρατιωτικῆς ἀρετῆς ὑπερόχου, ἀποτελεῖ τὸν ἰδεώδη τύπον τοῦ ἀξιωματικοῦ διὰ τοῦτο πάντοτε διὰ τῶν ἐξόχων στρατιωτικῶν ἀρετῶν του ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν προϊσταμένων αὐτῷ ὑπηρεσιῶν, σχετικῶς δὲ νεώτατος ἀνήλθεν εἰς τοὺς ὑψηλοτέρους τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας βαθμοὺς.

Συγχαίροντες τῷ σεμνῷ ἀξιωματικῷ, ἐπὶ τῇ δικαίᾳ ταύτῃ προαγωγῇ του, συγχαίρομεν συγχρόνως καὶ τῷ φίλῳ συμπολίτῃ μας κ. Γαστάνῳ Τσερτίνῳ ὀδοντοιατρῷ γυναικαδέλφῳ του.

— Κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας στρατιωτικὰς προαγωγὰς προήχθησαν εἰς ταγματάρχην μὲν ὁ φίλος συμπολίτης μας κ. Ν. Καλομενόπουλος, διοικητὴς ἤδη τοῦ ἐν Κρήτῃ σχηματισθέντος πρὸς ἐκγύμνασιν τῶν ἐκείθεν νεοσυλλέκτων ἐμπέδου τάγματος, ὅστις ἐπληρώθη σοβαρῶς εἰς τὸν θόρακα κατὰ τὴν μάχην τῆς Ἐλασσῶνος, εἰς λοχαγὸν δὲ ὁ κ. Τρ. Κορδογιάννης, ὅστις ἐπληρώθη τελευταίως κατὰ τὰς ἐν Νιγρίτῃ συμπλοκάς πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς συμ-

μάχους μας Βουλγάρους. Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς προαχθέντας τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας εὐχόμεθα δ' αὐτοῖς ταχίστας καὶ εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς προαγωγὰς.

— Ἐπιμνησθῶμεν καθ' ὅλοκληρίαν τὴν ἀπὸ 19 ὑπερμεσοῦτος Ἀστυνομικὴν διάταξιν, διότι πανθ' ὅσα ζητήματα περὶ τῆς στοιχειώδους κηθαριότητος θίγει ἔδει νὰ ὧσι καὶ ἐκτελῶνται ὡς ἢ ἀστυνομικὴ διάταξις ὀρίζει· ἐρωτῶμεν ὅμως, ποῖον τὸ πρακτικὸν ὄφελος, ἀφοῦ ἡ τήρησις τῆς θ' ἀφεθῇ, ὅχι ἐξ ἀστυνομικῆς ὀλιγωρίας—ἃς τὸ ὑποθέσωμεν—ἀλλ' ἐλλείψει ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ ἀστυνομικῶν ὀργάνων, εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων; Περὶ ἐνὸς πράγματος ὅμως δὲν εἶδομεν λαμβανομένην πρόνοιάν τινα, περὶ τῶν ὑδροφόρων βυτίων, δι' ὧν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, λόγῳ τῆς ἀκαθαρσίας των, φαίνεται μεταδίδονται τὰ τυφοειδῆ νηστήματα.

— Ὅτε ἡ πατρίς τῶν ἀνορθωτῶν κατέφερεν ἀλεπάλληλα τὰ πλήγματα τῆς κατὰ τῆς Κερκύρας, διὰ τὴν στοργὴν μεθ' ἧς περιβάλλει τὸν μεγάλον αὐτῆς πολίτην, ἐφθασε καὶ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ἐκεῖ σχολῆς τῶν ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν πολλοὶ ὑπέδειξαν τοὺς σοβαροὺς λόγους δι' οὓς ἐφρόνουσι ὅτι δὲν ἐσύμφερον ἢ διάλυσις σχολῆς ἀρίστους μέχρι τῆς ὥρας παραγωγούσης καρποῦς. Ἡ πατρίς ὅμως ἐμαίνετο καὶ ἡ σχολὴ διελύθη· δὲν παρήλθεν ὅμως ἔτος ἀπὸ τῆς διαλύσεώς της καὶ ἤδη, κριθείσης ἀναγκαιοτάτης τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς, ἀνασυστάται. Ὁ ἐστὶ μεθερμηνεῦόμενον, οὔτε πόθεν ἔρχονται οὔτε ποῦ βρῶνται γινώσκουσι. Καὶ ἐν τούτοις εἰς αὐτοὺς ἀνέθηκεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ διευθύνωσι δικτατορικῶς τὰς τύχας του. Μόλα ταῦτα ὑπάρχουσι καὶ οἱ φρονούντες ὅτι δὲν παραφρονεῖ ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

— Διὰ προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καλοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ οἰκεία στρατολογικὰ γραφεῖα πρὸς κατάταξιν τὴν 1ην Ἰουνίου 1913 οἱ κληρωτοὶ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1913 οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸ ἔτος 1892. Ἐξαίρουνται τῆς προσκλήσεως ταύτης α.) οἱ κριθέντες ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν ἐνεργὸν ἢ βοηθητικὴν τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσίαν. β.) οἱ κριθέντες προφανῶς ἀνήλικοι γ.) οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀρχῇ τοῦ κληρωτικοῦ πίνακος ὑπὸ ἔτος γεννήσεως πρὸ τοῦ 1892, ὅσοι συνεπλήρωσαν πρὸ τῆς 17 Δεκεμβρίου 1912 τὸ 40ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ δ.) ὅσοι ἀπηλλάγησαν κατὰ τὰ ἄρθρα 38 καὶ 39 τοῦ στρατολογικοῦ Νόμου τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ οἱ λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου.

— Καὶ μία περίεργος πληροφορία· ὁ κυβερνήτης τοῦ «Χαμιτιέ», Ρεούφ-βέης, κατὰ πληροφορίας, ὡς λέγουσι, τῶν ἀποτελούντων τὸ πλήρωμα τοῦ ὑπὸ τοῦ καταδρομικοῦ τούτου βυθισθέντος ἀτμοπλοίου «Λέρος», διέμεινε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, ὑφ' ἣν ἰδιότητα καὶ ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ Ἰταλικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ κ. Bellavita, ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον εἰς Σύρον, ὡς καπνέμπορος δῆθεν, ὅποτε καὶ ἐγνώρισεν καὶ τινὰς τῶν ἐδῶ μετερχομένων τὸ ἐμπόριον τῶν καπνῶν, περὶ ὧν μάλιστα ἐζήτησε πληροφορίας καὶ εἰσοῦς ἐπεμψε χαιρετισμοὺς διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πληρώματος τῆς «Λέρου». Καὶ ἴδου πῶς ἐξηγεῖται ἡ γνῶσις του τῶν κατὰ τὸν λιμένα καὶ τὴν πόλιν τῆς Σύρου καὶ διατί, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου του raid, ἐξελέξατο τὴν ξενίσασαν αὐτὸν πόλιν.

— Εἰς τὸν δουλεύοντα τῇ πατρίᾳ Ἑρμουπολίτην ἀνταποκριτὴν τῆς Ἀθηναϊκῆς «Νέας Ἡμέρας» βεβαίως δὲν θὰ συζητήσωμεν, οὔτε θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ ἀνασκευάσωμεν τὴν ἀνήλεως πρὸς τὴν ἀλήθειαν γρονθοκοπούμενην ἀνταποκρίσιν του, ἐν μόνον ὑποδεικνύομεν αὐτῷ, ὅτι τὸ «Βῆμα», ὑποστηρίζον ἀρχὰς, μίαν ἀπαρέγκλιτον πάντοτε ἐτήρησε γραμμὴν κατευθύνσεως, οὐδέποτε δ' αὐτῆς παρεξέκλινε. Ἐν πάντοτε ἔσχε μέλημα νὰ διδάξῃ εἰς τὸν λαὸν τὸ λογικῶς, τὸ κατ' ἄνθρωπον σκέπτεσθαι καὶ νὰ μὴ παρασύρηται εἰς ὑστερικὰς φατριαρχῶν προσωπολατρίας τὰς ὑποίας τόσον ἀκριβὰ φεῖ! κινδυνεύει σήμερον νὰ πληρώσῃ ὁ Ἑλληνισμὸς, περὶ τοῦ ὁποίου ἐλάχιστα φαίνεται μεριμνῶσα ἡ σπουδαρχοῦσα πατρίς καὶ ὁ ἥμιστος σεβόμενος τὴν ἀλήθειαν ἀνταποκριτὴς τῆς «Νέας Ἡμέρας».

— Δὲν γνωρίζομεν ποῖοι εἶναι οἱ ἀσεβεῖς ἐκείνοι ἀστεῖοι, οἵτινες, ἂν δὲν ἐλεῶσι τὸ ἀτύχημα ἐνὸς ἀτυχοῦς φρενοπλήκτου, ὧφειλον ὅμως νὰ σεβασθῶσι τὴν ἱερότητα τῆς ἀγομένης τελετῆς καὶ νὰ μὴ ἐξαποστείλωσιν εἰς αὐτὴν

μασκαρευμένον διὰ παρασῆμων καὶ ταινιῶν ἕνα δυστυχῆ ἄνθρωπον, πρὸς διατάραξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς ὑπερῶς τελετῆς.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται τῇ καταδικωτικῇ ἀρχῇ νὰ ζητήσῃ καὶ εὐρη αὐτοὺς, νὰ ζητήσῃ δὲ τὴν τιμωρίαν τῶν ἢ ὡς ἤθιτο, νὰ ζητήσῃ δὲ τὴν διαταράξεως ἐκκλησιαστικῶν αὐτουργῶν τῆς διαταράξεως ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς ἢ καθ' οἷονδῆποτε ἄλλον τρόπον νομίση λυσιτελέστερον, πάντως ὅμως νὰ τιμωρηθῶσιν αὐτοὺς, ἵνα μάθωσιν ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ παίζωσιν ἐν οὐ παικτοῖς.

— Οἱ κ. κ. Ἐμμανουὴλ Κ. Τσιροπινᾶς καὶ Ἀντώνιος Κ. Τσιροπινᾶς προσέφερον εἰς τὸ ἐν Ἀντωνίῳ Κ. Τσιροπινᾶς πρὸς ἀρρένων δραχμὰς ταῦθα Ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων δραχμὰς πέντε Χιλιάδας, ἴσον δὲ ποσὸν καὶ εἰς τὴν Φιλόπτωχον Ἐταιρείαν Ἑρμουπόλεως.

Τὸ «Βῆμα» δὲν ἔχει λέξεις ἱκανὰς ὅπως ἐξάρῃ τὸ φιλαλλον καὶ τὰς εὐγενεῖς διαθέσεις τῶν εὐγενῶν τούτων συμπολιτῶν μας, οἵτινες ἐν παντὶ ἀκολουθοῦσι ζηλευτὸν φιλαλληλίαν ὑπόδειγμα, τὸν ἀοίδιμον πατέρα των, οὗ ἡ μνήμη ἀίδιος καὶ λατρευτὴ θὰ μείνῃ εἰς τὴν Ἑρμουπόλιν.

— Ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου Κομνηνοῦ Ζαννῆ δικηγόρου, τοῦ εὐγενοῦς τούτου θύματος τοῦ τελευταίου πολέμου, τελεῖ αὐριον ἢ βαρυπενθοῦσα οἰκογένειά του μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος (Πτωχοκομειον).

— Ἀνθρακεύσασα τὴν λήξασαν ἐβδομάδα, ἐκ τῶν ἀνθρακαποθηκῶν τῆς μεγάλης ἐνταῦθα ἑταιρείας Μιχαλινού, ἢ ἐκ Ρόδου προερχομένη ὑπὸ κυβερνήτην τὸν κ. G. Gardten καὶ πλήρωμα ἀνδρῶν 28 Ἀμερικανικῆ θαλαμηγῆς «Surf», ἧς ἐπέβαινον 11 περιηγηταί, ἀπέπλευσε διὰ πέλαγος.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ πολυαγάπητος συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἐμμανουὴλ Κ. Τσιροπινᾶς.

— Μεγαλοπρεπῶς ἐπανηγύρισαν τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ σωματείου των οἱ παρ' ἡμῖν ὀφοπῶλαι τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, τελέσαντες Ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ἐνταῦθα μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελούντες αὐριον Κυριακὴν (26 λήγοντος) Μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀλησμονήτου υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν

ΚΟΜΗΝΟΥ Ι. ΖΑΝΝΗ

Δικηγόρου

Παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του συναδέλφους καὶ φίλους συμπολίτας, ὅπως εὐαρεστούμενοι παραστῶσιν εἰς αὐτό.

Ἑρμούπολις 25 Μαΐου 1913.

Ἡ τεθλιμμένη Μήτηρ

Μαριγῶ Ι. Ζαννῆ

Οἱ Ἀδελφοί

Ἀγγελικὴ Κ. Δράκου

Κωνστ. Δράκος

~~~~~  
**Ἐνοικιάζεται** ἐν Ἐπισκοπείῳ μεγάλη καὶ εὐάερος οἰκία. Πληροφορίαι παρὰ τῇ κ. Μαριγῶ χήρᾳ Ἐμμ. Ἀνδρουλῆ.  
 ~~~~~

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Πωλεῖται

Ὁδηγὸς τῶν Νόμων

περὶ **Ἐνοριακῶν Ναῶν**

~~~~~  
**Πωλοῦνται** Σκελετὰ διαλυθέντος Ἐμπορικοῦ Καταστήματος καθὼς, καὶ ξυλείας, ἤτοι τάβλες, καθρόνια, θελοπίνακες κλπ. ἅπαντα εἰς καλὴν κατάστασιν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐμπόρῳ κ. Εὐαγγέλῳ Βογαζιανῷ.  
 ~~~~~